

A KOLLÉGIUMI TOVÁBBKÉPZŐRŐL

1968. február 9-10-én másodszor rendezte meg a Móra Kollégium a kollégiumi vezetők továbbképző tanfolyamát. A két napos program valamennyi lényeges gondolatát, probléma-felvetését nehéz lenne egy ilyen rövid cikkben összegezni. Mindössze néhány gondolatot szeretnék kiragadni az elhangzott előadásokból, hozzászólásokból, vitákból.

A vezetőképzőt gondos előkészítő munka előzte meg. A kiadott kérdőívek pontosan kimutatták, melyek azok a kérdések, amelyekre fokozott mértékben kell gondot fordítani. Ilyen szempontok szerint összegezte a tapasztalatokat Micheller Magdolna vitaindító referátuma. A problémák őszinte feltárása jellemezte mind a referátumot, mind a kicsit nehezen induló vitát.

A sokak által fevetett probléma: Elsőéveseink fokozott bevonása a kollégiumi munkába. Ezt a rendkívül jogos igényt nemcsak a vezetés arányosságának elve, hanem elsőéveseink rátermettsége is alátámasztja. Nagyon fontos lenne ez azért is, mert az újonnan jött hallgatók nagy része a középiskolában kisebb-nagyobb KISZ-funkciót töltött be. Az alapszervezeti, illetve a felsőbb KISZ-vezetőségekben azonban nem tudnak mindenkinek megfelelő munkát biztosítani. Így különösen indokoltnak látszik, hogy tehetséges vezetőinket ne hagyjuk "elkallódní". A kollégium jellegénél fogva sokkal több embert tud érdemben foglalkoztatni, tehát a kollégiumokban fokozott mértékben kell támaszkodni az alsóévesekre.

Örvendetes tény, hogy a szobacsoportok nagy többsége szívesen felajánlotta segítségét a különböző munkaterületeken adódó feladatok elvégzéséhez.

Ez magában rejti a jobb munkamegosztás lehetőségét, mint azt több hozzászóló is jelezte. A diákbizottságot a kollégisták részéről kapott sok dicséret mellett e pontról érte kritika: jobb munkamegosztással, ami ugyanakkor a diákbizottsági tagok kisebb megterhelését is jelentené, nagyobb eredményeket lehetne elérni. Nagyobb önállóságot kell adni az egyes szobacsoportoknak is. A kollégium keretein belül helye van a spontán kezdeményezéseknek, gondolatoknak. Ennek minden reális alapja megvan, sőt már konkrét lépések is történtek e vonatkozásban, mint az több hozzászólásból is kitűnik. Az önállóság kollektív vezetéssel párosulva szép eredményeket produkált, amit diákbizottságunk munkája is bizonyít. Általában megfelel azoknak a követelményeknek, amelyeket jó kollégiumi vezetéssel szemben támaszthatunk, amely követel-

Az önállóság, az egyéni kezdeményező készség nem feltétlenül jelent "partizánakciót". Itt adódik még egy fontos kérdés: hogyan illeszkedik bele ez a kollégiumi vezetőképző a kari KISZ-szervezet munkatervébe? Mennyiben felel meg annak az elvnek, hogy a kollégium a KISZ-munka bázisa?

A kollégiumi vezetőképző tulajdonképpen olyan munkaértekezlet, amelyen nemcsak feladatokat kapnak az egyes reszortosok vagy szobacsoport vezetők, hanem ezen túl bizonyos munkastílusbeli kérdések is megoldást nyernek, vezetőink látóköre is szélesedik.

Ez véleményem szerint mindenképpen pozitíven értékelhető. A kari KISZ-szervezet és a kollégium között jelentkező problémákat, melyeket Murai Teréz vitaindító referátuma jelzett, valószínűleg kedvező irányba tereli az itt is elhangzott kari VB-határozat, mely szerint a VB ülésein állandó meghívottként részt vesz a kollégium mindenkori titkára. Ezzel elkerülhetővé válnak az esetleges keresztbeszervezések, melyek a problémák forrásait képezték. Ez majd lehetővé teszi, hogy a kari KISZ fokozottabban támszkodhasson a kollégiumokra.

A vezetőképzőn megfogalmazott elvek a munkacsoportok megbeszélésein nyertek konkrét tartalmat. Úgy hiszem, hogy a vezetőképző jelentőségét és eredményeit elsősorban nem az elfogadott határozatokon, hanem azok végrehajtásán lehet majd lemérni.

NOVÁK ÉVA